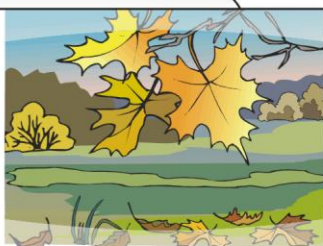

Starohobezský

S L O N

říjen
2016

K

Í

N

D

O

V

Ú

Kolem nás převládá žlutá, zelená a hnědá barva. Jednou svítí slunko, jindy intenzivně mrholí. Podzim definitivně převzal svou vládu a léto je nenávratně pryč. My si ho ale stejně připomeneme dvěma prázdninovými zážitky. Naši deváťáci začali s prohlídkami okolních středních škol, navštěvují je i individuálně se svými rodiči. Proč ne? Doba jejich rozhodnutí, kterou školu si vybrat, se blíží. Pokud vás tedy zajímá, kam mají namířeno, otevřete si náš váš školní časopis.

Slon

Prázdniny na chatě

Naše chata se nachází z druhé strany Vranova. Jezdíme si tam odpočinout. Všechna roční období jsou tam krásná, ale přece jen mám nejraději léto a zimu. V létě se chodíme koupat do přehrady. A když začne zima, je tam moc hezká příroda. I tyto

prázdniny jsme tam strávili. Já jsem většinu času pobývala v lese. Jednou, když jsme si grilovali kuře, jsme zaslechli bečení. Myslela jsem si, že to jsou ovce, a tak jsem si toho nevšimla. Až později nám strejda vysvětlil, že jsou to mufloni. Jelikož foukal vítr směrem na nás a mufloni byli docela blízko, rozhodli jsme se, že se na ně půjdeme podívat. Museli jsme jít hodně opatrně a potichu, aby nás mufloni neslyšeli. Byli jsme od nich asi 100 metrů

a pozorovali je dalekohledem, když strejda rozhodl, že zkusíme jít blíž. Stáli jsme od nich 50 metrů, pak jen 30 metrů, když nás bohužel zahlédla hlavní muflonka. Upozornila celé stádo a v mžiku zmizeli zpátky v lese. I když na Vranov jezdím třetím rokem, zjistila jsem až nyní, že tam žijí mufloni. Nikdy se mi z Vranova nechce. Je tam krásně. Vždycky se tam budu ráda vracet.

Eliška

Prázdniny

Hned na začátku prázdnin jsem letěl s dědou a tátou letadlem nad Jihočeským krajem. Pak jsem trávil prázdniny v Praze, ale také jsem je prožil s rodiči v Chorvatsku na ostrově Krk. Jeli jsme tam autem a cesta nám trvala osm hodin. Protože jsme jeli přes noc, tak jsem skoro celou cestu prospal. Ubytování jsme měli na soukromé pláži i s grilem. Nebylo tam ani moc ježků, takže jsem se koupal bez bot. Potápěl jsem se a lovil mušle. Na jídlo jsme chodili do restaurací, a tak jsem jedl, nač jsem měl chuť, ale nejčastěji to byla pizza. V Chorvatsku se mi nejvíce líbili delfíni a supi. Když jsme odtud odjížděli, zastavili jsme se ještě v Lublani. Také jsem o prázdninách pobyl v Brně, dvakrát jsem zajel za babí, která bydlí za Kroměříží. Taky jsem navštívil hrad Helfštýn nedaleko Přerova. A ještě jsem letěl na víkend z Prahy do Mnichova, kde jsem nakupoval v Olympii, prošli jsme si centrum města a navštívili Olympijský park. Večer jsme vyrazili na párty, ale tam jsem se dlouho nezdržel, protože jsem byl dost unavený. Po návratu domů mě čekala cesta do Vídně a pak už jsem se chystal znovu do školy.

Ondra

++Několik zábavných hlášek, které zazněly ve vzdělávacích zařízeních. Snad vám přinesou příjemné rozptýlení ve školních dnech.

„Zoologická zahrada je báječná věc, můžu tam vidět zvířata, která už vůbec neexistují.“

„Měsíc je menší než Země. To je proto, že je tak daleko.“

„Vůbec se mi nelíbí, že ve starých filmech hrají jen mrtví herci.“

„Jedno z užitečných zvířat, které chováme, je prase. Z něj se dá použít opravdu vše. Maso zepředu i zezadu, kůže pro kožené věci, štětiny pro kartáče a jeho jméno jako nadávka.“

Z písemky z češtiny: „Kdo je autorem Máje?“

Odpověď: „Máj napsal Karel May.“

Otázka ze zeměpisu: „Co je to poloostrov?“

Odpověď: „Poloostrov je ostrov, který ještě není hotový.“

Otázka: „Z jakých dvou částí se skládá Bible?“

Odpověď: „No, desky a papír.“

Učitel: „Honza ví známku?“

Honza: „Nevím.“

Učitel: „Ani se neptej. Ta nejhorší.“

Honza: „Já vím.“

Učitelka: „Napiš nadpis.“

Jana: „Nemám křídou.“

Učitelka: „Tak já pro ni dojdu a ty to zatím napiš na tabuli.“

„Já jsem procestovala celou Itálii, hlavně třeba Paříž.“

Učitel fyziky: „Nepálí se něco?“

Odpověď: „Ne, to Olina přemýšlí ...“

Den otevřených dveří

Zúčastnil jsem se Dne otevřených dveří v Písku na Vyšší odborné škole lesnické a Střední odborné škole. Dlouhé chodby a patra zapříčiní to, že se brzy ztratíte. Přišlo mi, že se pořád pohybujeme po tom samém úseku, ale prošli jsme celou školu. Naštěstí nám dali s sebou studenta jako průvodce, takže jsme se neztratili. Provedl nás po internátu, jídelně, učebnách a také nás vzal do parku. Je to prostě nádherná škola, kam se neuvěřitelně těším.

Michal

Den otevřených dveří v pátek 14. 10. byl super. Měli to moc hezky připravené. Povídali si s námi, probrali jsme věci o škole a také tam bylo občerstvení. Škola se mi velice líbila. Když jsme si ji prošli, pokračovali jsme prohlídkou internátu. Tam mají moc hezké pokoje a koupelny. Také mě zaujaly společenské místnosti. Už se nemůžu dočkat, až nastoupím. Kam? Do Českých Velenic.

Vašek

Exkurze

Na exkurzi v Týně nad Vltavou se mi líbilo. Bylo to tam zajímavé, ale v zooparku u Jindřichova Hradce se mi líbilo víc. Viděli jsme tam plno zvířat. Příští rok bych tam chtěla jet znovu, protože průvodkyně říkala, že budou mít nová zvířata. Ale chtělo by to dost času, abychom si toho prohlédli více a hodně se toho o zvířatech dozvěděli.

Simona

Jak jsem se stala mistryní světa

Nejdříve proběhlo mistrovství Evropy na Slovensku. S holkami jsme se rozhodly, že si to tam pojedeme především užít. Porota si na toto dost potrpí, a tak nám naše rozhodnutí docela pomohlo. Jako první se šlo defilé. Řekly jsme si, že je to možná poslední naše společné soutěžení, a proto se nám defilé povedlo jako snad ještě nikdy. Rozbrečely jsme trenérky i samy sebe. Potom byla skladba. Tu jsme zašly také dobře, ale defilé bylo lepší. Svými výkony jsme dosáhly na třetí místo a tím pádem i na postup do chorvatské Poreče, kde se konalo mistrovství světa. V Poreči to bylo nádherné. Na pokoji jsem byla s kamarádkami, které mám moc ráda. Samozřejmě nejlepší bylo moře. A jídlo. Při každé snídani či večeři jsem si dala alespoň dvě misky melounu. I když jsme jely do Poreče soutěžit, braly jsme to jako dovolenou. Nastal den D. Začínaly jsme jako první a opět se šlo defilé. Řekly jsme si, že jsme se dostaly tam, kam jsme chtěly, a dál se nepostupuje, a proto jsme si defilé zašly s obrovskou radostí. Několika týmům to šlo lépe než nám, nepadalo jim to, ale radost a nasazení jim chyběly. Druhý den jsme se dozvěděly, že jsme v defilé obsadily první místo. Měly jsme radost, ale zároveň jsme se začaly obávat pódiovky. Ta se nám ale každopádně také povedla. A zbývalo vyhlášení výsledků. Posadily jsme se do velkého kruhu a chytily jsme se za malíčky. Tak to děláme vždycky. Sedíme a čekáme. Vyhlášují 4. místo, 3. místo a 2. místo... a pak vyhlášují vítěze: DM Studio Dačice. Začaly jsme brečet. Štěstím. A stejně nejlepší byl náš zpěv české hymny. Potom jsme se převlékly, vyfotily a nastoupily do autobusu, který nás odvázel směr Česká republika. Tímto prvním místem na mistrovství světa jsme si vybojovaly postup na mistrovství Evropy, které se uskuteční v roce 2017 v Itálii.

mažoretky Anička

Setkání s medvědem

Když byl můj otec mladší, pracoval jako řidič autobusu. Jezdil na zájezdy do cizích zemí. Vyprávěl mi, jak procestoval Evropu, ale mně uvízly v paměti historky s hořící zmrzlinou a s medvědem. Byl to obyčejný zájezd do Itálie na hory. Jelo se přes noc, takže se do hotelu přijelo druhý den ráno. Cestující si vybalili zavazadla a šlo se lyžovat. Táta nemohl, na autobus, aby se něco nešel, protože byl unavený. dezert. Byl to vlastně v tom poháru hořela! je to možné. Nevěděli, co jako nejdůležitější zmrzlinu a sfoukl plamen. něm a v pohárech Ještě téže noci šel otec z jeho druhé strany nějaké

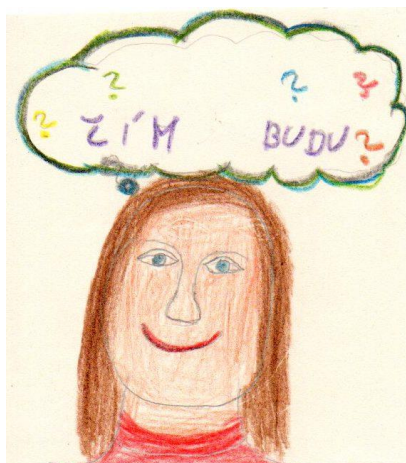

A co nevidí? Medvěd! Malá koule chlupů se dobývá do zavazadlového prostoru! Asi si tam nějaký cestující zapomněl batoh s občerstvením. Jak uviděl medvěd světlo baterky, utekl. Naštěstí se otci a autobusu nic nestalo.

protože jako řidič dohlížel nepoškodilo. Ale stejně by K večeři dostali zajímavý zmrzlinový pohár. Ale zmrzlina Všichni včetně táty se divili, jak s hořící zmrzlinou dělat. Táta z posádky nabral lžičkou Následně to udělali všichni po nezůstala ani lžička nazmar. zkontrolovat autobus. Slyší rány. Rozsvěcuje si baterku.

Michal

Devátáci se rozhodují

- Kiki:** Já ještě vůbec nevím, na co půjdu. Ale vždycky jsem chtěla jít na veterinu, protože mám ráda zvířata. Bavilo by mě to, ale tam je moc učení a na to jsem líná. Také jsem přemýšlela o zdravotní škole, ale tam by mi vadily praxe, třeba umývání starších lidí. Takže ještě musím přemýšlet.
- Robin:** Ještě nejsem na 100 % rozhodnutý, ale asi půjdu na průmyslovou stavební školu do Českých Budějovic, potom bych mohl jít na další školu, aby ze mě byl inženýr. To ale nejspíš ne. Doufám, že se do Budějovic dostanu. Bude to boj, ale rád bych se tam dostal.
- Houbíny:** Chtěla bych dát přihlášku na veterinárního technika do Třebíče, jelikož mám ráda zvířata a starám se o ně. Druhou přihlášku bych si chtěla dát na SŠTO do Dačic na ekonomický obor. Škola je blízko a navíc mě baví matematika.
- Ivka:** Chtěla bych dělat něco s dětmi, nebo školu, kde se využívají cizí jazyky. Už mám vybranou školu v Jihlavě, ale rozhoduji se mezi dvěma obory: cestovní ruch a učitelka mateřské školy. Tak už jen doufám, že mi budou moje známky k dobru.
- Vašek:** Jednou bych chtěl být železničářem. O železnice se zajímám už dlouho. Až vystuduji, chci být průvodčím ve vlaku. Buď v osobním, nebo v rychlíku. Bojím se, že se na tuto školu nedostanu, nebo že neprojdou zdravotním testem. Snad to ale vyjde. Těším se na Den otevřených dveří do Českých Velenic, kde se určitě dozvím zajímavé věci. Mně je jedno, kde budu studovat. Hlavní je, abych se tam dostal a abych dostudoval.
- Tomáš:** Já bych byl rád sportovní trenér. Tato práce by mě bavila a navíc by byla i mým koníčkem. Škola je v Táboře. Je celkem dostupná a náš trenér tam má známého, který se věnuje mládeži. Rád bych šel třeba i na manažera. Tato práce je zajímavá a dobře peněžně ohodnocená. V tom případě bych šel do Jihlavy.
- Rost'a:** Jednou bych se chtěl stát policistou, ale na to asi nemám známky. Proto půjdu do Českých Budějovic na stavební průmyslovku. Zde si budu chtít udělat maturitu a možná i vysokou školu. Přesto, že moje známky jsou mírně nadprůměrné a v některých předmětech pouze

průměrné, dám si jednu přihlášku na policejní akademii do Jihlavy a druhou do Českých Budějovic.

Michal: Já bych chtěl jít do Písku na čtyřletý obor s maturitou – lesnictví. Naštěstí na to mám známky. Moc se těším, až tam pojedu na Den otevřených dveří. Přijímací zkoušky na tuto školu se dělají z češtiny, matematiky a biologie. Kdyby mi tato škola nevyšla, tak bych šel na opraváře zemědělských strojů. O tomto oboru jsem si zatím informace nezjišťoval.

Matěj: Chci být z 90 % zubařem. Je to pro mě jediné východisko, protože nevím, čím chci být. Jsem důsledný, cílevědomý a manuálně zručný. Mám dobré známky a jsem kvůli tomu ochoten se hodně učit. Nevím, na jakou střední školu půjdu, ale asi to bude nějaké gymnázium. Zde budu mít čas na rozmyšlenou a do té doby se třeba něco ohledně zdravotnictví změní.

Tonda: Nejvíce mě zaujala stavební škola v Jihlavě. Už jsem si zjišťoval Den otevřených dveří, ale ten jsem bohužel promarnil. Budu teď nejspíš psát panu řediteli, zda by to nešlo nějak zařídit. Už totiž nechci, aby se mi stalo to, že jedu do Jihlavy na Trivis na Den otevřených dveří, kde zjistím, že tuto akci pořádá nikoliv střední, ale vysoká škola. Tak jsem si popovídal s panem ředitelem a jel zase domů. A proč zrovna stavební škola? Protože můj taťka je zedník a mě věci kolem stavby docela baví. Mám základ, protože jsem taťkovi hodně pomáhal.

Ondra: Pořád nevím, čím chci být. Baví mě móda. Protože rád jím, tak i gastronomie, ale to dělat nechci. Ještě mě baví fotografování, ale nikoliv přírody. Líbí se mi, jak fotí modely a modelky, taky mě baví dělat modela. Protože se ale stydím dělat modeling před lidmi, bavil by mě spíše fotomodeling.

Eva: Chtěla bych jít na hasičskou školu, ale nemám na to známky. Tento obor mě zajímá od 7. třídy. Rodiče mi to rozmlouvají, ale ostatní mi říkají, ať to zkusím. Dělají se tam přijímačky z českého jazyka, matematiky a cizího jazyka. Nad jiným oborem jsem zatím nepřemýšlela. Taky je možnost, že si udělám nějakou jinou školu a od 18 let bych nastoupila do zásahovky.

Nikča: Jsem společenský typ, takže jsem si vybrala sociální školu v Jihlavě. Nevím, zda se tam dostanu kvůli zkouškám, ale ráda bych v budoucnu pracovala s lidmi, třeba i jako psycholožka, neboť ráda pomáhám lidem. Taky mě baví vařit, proto přemýšlím i o kuchaře. Vaření mě baví proto, že si vymyslím i vlastní recepty. Zde si беру vzor od své maminky, která měla vlastní restauraci, tu bych do budoucna chtěla mít taky.

**Hola, jaká škola
mě volá?**

Soutěž o nejlepší recept

školní jídelna vyhláší soutěž o nejlepší recept

Zúčastnit se mohou všichni žáci školy.

Do soutěže můžete přihlašovat jídla slaná i sladká.

Název a recept s uvedeným množstvím použitých surovin a stručným popisem jeho přípravy vhazujte do připravené krabice ve školní jídelně do pátku 25. 11. 2016.

U každého receptu musí být uvedeno jméno a třída žáka.

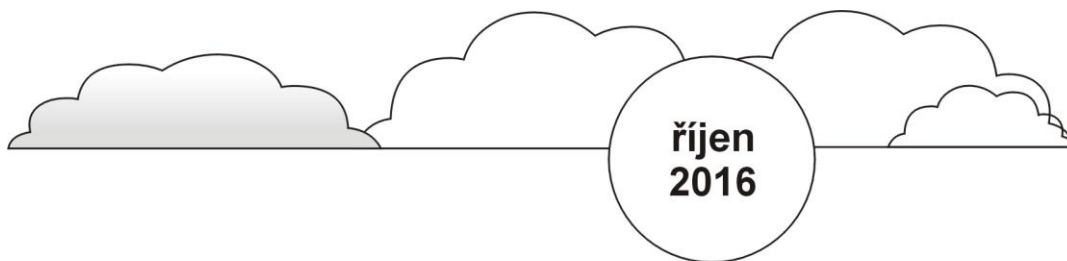
Do konce listopadu budou porotou (zástupce žáků, vedoucí školní jídelny a ředitelka školy) vybrány 3 recepty, které budou svou skladbou nejvíce odpovídat zdravé výživě a použité suroviny budou i cenově dostupné v rámci finančního limitu cca 24 Kč.

Vybrané recepty budou v měsíci lednu na jídelním lístku. Po obědě budou mít žáci možnost pro recept hlasovat.

Soutěž bude vyhodnocena v měsíci prosinci a bude vyhrávat recept s nejvyšším počtem hlasů. Výherce dostane věcnou odměnu.

vedoucí školní jídelny

říjen
2016

R
O
Z
H
O
V
O
Ř

V minulém čísle jste měli možnost přečíst si interview s novou paní učitelkou. Nyní dáváme prostor nové vedoucí školní kuchyně. Žáci 9. třídy jí připravili následující otázky a zde jsou odpovědi.

Jaké jídlo máte nejraději?

Tak to je těžké rozhodování, těch je více. Např. svíčková, výpečky, bramborový knedlík, zelí.

Co sama nejraději vaříte a proč?

Nejraději peču dorty, protože je to můj velký koníček.

Co naopak vaříte nerada a proč?

Nerada dělám řízky, protože je nerada obaluji.

Těšíte se do práce?

Ano, těším.

Jak se vám líbí v kolektivu kuchařek?

Líbí, máme v kuchyni dobrý kolektiv.

Kde jste vařila dosud?

Pouze doma, pracovala jsem jako servírka.

Umíte uvařit lasagne? Zařadila byste je do našeho jídelníčku?

Ano, umím je. Klidně by se mohly zařadit do našeho jídelníčku, pouze mám obavu, zda by je menší děti jedly.

Zkazila jste někdy jídlo?

Ano, doma se mi to stalo několikrát, asi jako každému.

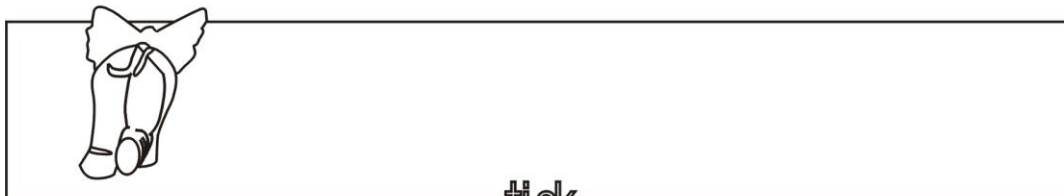
Vaříte z polotovarů a prášků? Jaký máte názor na jejich užívání?

Z polotovarů používáme pouze bramborové těsto. A to mi zrovna nevadí. Glutamáty nepoužíváme. Já jsem na ně dokonce i alergická, takže si na ně musím dávat pozor.

Které jídlo vám nechutná?

Nemám ráda fazole a koprovou omáčku.

Tolik k odpovědím a my přejeme paní vedoucí školní kuchyně, aby se jí u nás líbilo.

tlisk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz

www.skolahobzi.cz